YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)
10 päivänä huhtikuuta 2003 *

Asiassa C-217/01 P,

Michel Hendrickx, Euroopan unionin neuvoston virkamies, kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan avocat J.-N. Louis ja avocat V. Peere,

valittajana,

jossa valittaja vaatii muutoksenhaussaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-298/00, Hendrickx vastaan Cedefop, 12.3.2001 antaman tuomion (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa) kumoamista,

ja jossa vastapuolena on:

Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskus (Cedefop), edustajanaan Rechtsanwalt B. Wägenbaur,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit C. Gulmann, F. Macken, N. Colneric (esittelevä tuomari) ja J. N. Cunha Rodrigues,

julkisasiamies: A. Tizzano,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

kuultuaan julkisasiamiehen 19.9.2002 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Michel Hendrickx on yhteisöjen tuomioistuimeen 25.5.2001 toimittamallaan valituksella hakenut muutosta EY:n tuomioistuimen perussäännön 49 artiklan sekä EHTY:n tuomioistuimen perussäännön ja Euratomin tuomioistuimen perussäännön vastaavien määräysten nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-298/00, Hendrickx vastaan Cedefop, 12.3.2001 antamaan määräykseen (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa; jäljempänä valituksen-

alainen määräys), jolla tämä on määrännyt, että lausunnon antaminen kanteesta, jolla Henrickx vaati kumoamaan Euroopan ammatillisen koulutuksen kehittämiskeskuksen (jäljempänä Cedefop) implisiittisen päätöksen, jolla kantajan uudelleenasettautumiskorvauksen maksamista koskeva vaatimus oli hylätty (jäljempänä riidanalainen päätös), raukeaa.

Asiaa koskevat säännökset

2 Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen (jäljempänä muuhun henkilöstöön sovellettavat palvelussuhteen ehdot) 24 artiklassa määrätään seuraavaa:

"1. Väliaikainen toimihenkilö, joka otetaan palvelukseen vähintään vuoden määräajaksi tai jonka pitäisi 6 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetun viranomaisen mukaan suorittaa vastaavanpituinen palvelus työsopimuksen ollessa voimassa toistaiseksi, saa henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 5 artiklassa säädetyin edellytyksin asettautumiskorvauksen, jonka määrä vahvistetaan todennäköisen palvelusajan mukaan seuraavasti:

— vähintään vuosi mutta alle kaksi vuotta: 1/3 henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 5 artiklassa vahvistetusta määrästä

— vähintään kaksi mutta alle kolme vuotta: 2/3 henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 5 artiklassa vahvistetusta määrästä

— vähintään kolme vuotta: 3/3 henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 5 artiklassa vahvistetusta määrästä.

2. Henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevassa 6 artiklassa säädetty uudelleenasettautumiskorvaus myönnetään toimihenkilölle, joka on ollut palveluksessa neljä vuotta. Toimihenkilö, joka on ollut palveluksessa vähintään yhden vuoden mutta vähemmän kuin neljä vuotta, saa uudelleenasettautumiskorvauksen, jonka määrä on suhteutettu palvelusajan pituuteen; vajaita vuosia ei oteta huomioon."

3 Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) liitteessä VII olevan 6 artiklan 1 ja 4 kohta kuuluu seuraavasti:

"1. Vakinaisella virkamiehellä, joka täyttää 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut edellytykset, on palvelussuhteensa päättyessä oikeus uudelleenasettautumiskorvaukseen, joka on kotitalouslisään oikeutetun virkamiehen osalta kahden kuukauden peruspalkan suuruinen ja sellaisen virkamiehen osalta, jolla ei ole oikeutta tähän lisään, kuukauden peruspalkan suuruinen, jos hän on ollut palveluksessa neljä vuotta eikä saa samanluontoista korvausta uudessa työssään. Kun molemmilla yhteisöjen virkamiehinä olevilla puolisoilla on oikeus uudelleenasettautumiskorvaukseen, se maksetaan ainoastaan sille puolisolle, jonka peruspalkka on suurempi.

Tämän ajanjakson laskemisessa otetaan huomioon vuodet, jolloin asianomainen henkilö on ollut jossakin henkilöstösääntöjen 35 artiklassa tarkoitetussa hallinnollisessa asemassa, lukuun ottamatta virkavapautta henkilökohtaisista syistä.

— —

Uudelleenasettautumiskorvaukseen sovelletaan virkamiehen viimeiselle asemapaikalle vahvistettua korjauskerrointa.

— —

4. Uudelleenasettautumiskorvaus maksetaan esitettäessä todisteet siitä, että virkamies ja hänen perheensä ovat asettautuneet uudelleen vähintään 70 kilometrin päähän asemapaikasta, tai jos virkamies on kuollut, että hänen perheensä on asettautunut uudelleen vähintään saman etäisyyden päähän.

Virkamiehen tai edesmenneen virkamiehen perheen uudelleenasettautumisen on tapahduttava kolmen vuoden kuluessa palvelussuhteen päättymisestä.

— — ”

4 Henkilöstösääntöjen 85 artiklan mukaan "kaikki aiheettomasti suoritetut määrät peritään takaisin, jos edun saaja on ollut tietoinen suorituksen aiheettomuudesta tai jos suorituksen aiheettomuus oli niin ilmeinen, että hänen olisi täytynyt tietää siitä."

Oikeusriidan perustana olevat tosiseikat

5 Cedefop, joka sijaitsee Thessalonikissa (Kreikka), otti 20.12.1996 tehdyllä sopimuksella Hendrickxin palvelukseensa palkkaluokaan A 7 kuuluvana väliaikaisena toimihenkilönä yhden vuoden ajaksi 1.1.1997 lukien. Hendrickx, joka on palkkaluokkaan B 5 kuuluva neuvoston virkamies, oli tätä ennen saanut 5.12.1996 tehdyllä neuvoston päätöksellä tilapäisen siirron Cedefopiin yhden vuoden ajaksi.

6 Hendrickxille maksettiin hänen kahden kuukauden peruspalkkaansa vastaava asettautumiskorvaus hänen ottaessaan tehtävänsä vastaan.

7 Neuvosto pidensi 10.12.1997 yhdellä vuodella Hendrickxin tilapäistä siirtoa Cedefopiin.

8 Cedefopin johtaja jatkoi 15.12.1997 tehdyllä päätöksellä Hendrickxin väliaikaisen toimihenkilön sopimusta kuudella kuukaudella 30.6.1998 asti. Hänen pyynnöstään huolimatta sopimusta ei jatkettu tuon päivämäärän jälkeen.

9 Hendrickxin hänen sopimuksensa uusimatta jättämistä koskevaa päätöstä vastaan nostama kanne hylättiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-87/99, Hendrickx vastaan Cedefop, 13.7.2000 antamalla tuomiolla (Kok. H. 2000, s. I-A-147 ja II-679). Hendrickxin tuosta tuomiosta tekemä valitus hylättiin yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-344/00 P, Hendrickx vastaan Cedefop, 13.3.2002 antamalla määräyksellä (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

10 Neuvosto otti 6.7.1998 tekemällään päätöksellä Hendrickxin takaisin hallintoavustajan toimeen varainhoidon valvontaan 1.7.1998 lukien. Tämä aloitti henkilökohtaisista syistä myönnetyn virkavapauden jälkeen 1.4.1999 uudelleen tehtäviensä hoitamisen neuvostossa.

11 Hendrickx ilmoitti 22.7.1999 Cedefopin johtajalle, että hän ja hänen perheensä olivat asettautuneet uudelleen Brysseliin, ja hän vaati uudelleenasettautumiskorvauksen maksamista.

12 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tuon vaatimuksen käsittelystä seuraavaa:

"11 Kantaja lähetti 15.9.1999 Cedefopin varainhoidosta vastaavalle yksikölle sähköpostiviestin, jossa tämä tiedusteli sitä, mitkä asiakirjat hänen tulisi toimittaa saadakseen uudelleenasettautumiskorvauksen, sekä sitä, millä perusteella tuo korvaus laskettiin.

12 Kun kantajalle ilmoitettiin, että hänen pyyntönsä oli välitetty Cedefopin hallintojohtaja Paraskevaïdisille, jonka tehtävänä oli antaa nimittävälle viranomaiselle neuvoja virkamiesten ja muun henkilöstön oikeuksien vahvistamista koskevissa asioissa, kantaja lähetti tälle 18.10.1999 sähköpostiviestin, jossa hän pyysi tietoja uudelleenasettautumiskorvauksensa maksamisesta.

13 Koska Cedefop ei lausunut kantajan esittämästä maksuvaatimuksesta, sen katsotaan tulleen implisiittisesti hylätyksi 22.11.1999 (jäljempänä riidanalainen päätös).

14 Kun kantaja ei saanut mitään vastausta Paraskevaïdisilta, hän esitti vaatimuksensa tälle uudelleen 29.11.1999.

15 Paraskevaïdis lähetti kantajalle 23.12.1999 seuraavan vastauksen:

'Kuten ehkä tiedät, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on äskettäin antanut erään toisen entisen väliaikaisen toimihenkilömme Cedefopia vastaan nostamassa asiassa ratkaisun, jossa täsmennetään, että jos asettautumiskorvaus on alun perin suoritettu kokonaisuudessaan (3/3) ja jos sittemmin osoittautuu, että väliaikainen toimihenkilö ei ole ollut palveluksessa neljää vuotta ennen lähtöään, mahdollinen erotus maksetun määrän ja sen määrän välillä, jonka toimihenkilö tosiasiallisesti olisi ollut oikeutettu saamaan, on maksettava takaisin keskukselle.

Koska olet ollut palveluksessa alle puolet henkilöstösäännöissä tarkoitetusta neljän vuoden ajasta ja koska sinulle maksettiin alun perin kolmen vuoden määrä kokonaisuudessaan, sinun pitäisi ensin maksaa siitä takaisin puolet ja tämän jälkeen saisit osan tuosta määrästä takaisin uudelleenasettautumiskorvauksena. Näin ollen olisit ennemminkin maksuvelvollinen keskukselle sen sijaan, että sinulla olisi oikeus maksusuoritukseen siltä.

Uskon, että nyt on joka tapauksessa parasta odottaa ratkaisua siinä asiassa, jonka olet saattanut vireille ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, ennen kuin tehdään mitään tässä asiassa. Tulevan päätöksen perustelut nimittäin pitkälti määrännevät kummankin osapuolen toimenpiteet, koska tuolloin tiedetään, täyttyvätkö ne sääntöjenmukaiset edellytykset, joiden nojalla keskus voi vaatia puolet asettautumiskorvauksesta takaisinmaksettavaksi, vai oletko sinä (ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mukaan) sitä vastoin oikeutettu täyteen uudelleenasettautumiskorvaukseen ilman mitään vähennystä tai kuittausta.

Palaamme näin ollen tähän nimenomaiseen asiaan sitten kun tiedämme lisää pääasiasta. — — ’

16 Kantaja lähetti 18.2.2000 päivätyllä telefaksilla Cedefopin nimittävälle viranomaiselle valituksen henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla — — .

17 Koska nimittävä viranomainen ei vastannut valitukseen, sen katsotaan tulleen hylätyksi implisiittisellä päätöksellä.”

Oikeudenkäyntimenettely ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa

13 Tässä tilanteessa Hendrickx nosti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 18.9.2000 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa hän vaati riidanalaisen päätöksen kumoamista ja Cedefopin velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

14 Oikeudenkäynnin seuraavia vaiheita on kuvattu valituksenalaisessa määräyksessä seuraavasti: Cedefop on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 14.11.2000 toimittamassaan kirjelmässä vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta toteamaan, että tästä kanteesta ei ole tarpeen lausua. Cedefop liitti vaatimukseensa 14.11.2000 tehdyn päätöksen, joka koski kantajan vaatiman uudelleenasettautumiskorvauksen maksamista.

15 Tässä päätöksessä todettiin seuraavaa:

» — —

1. Hendrickxille maksetaan [muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen] 24 artiklan 2 kohdan ja henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 6 artiklan nojalla 908 485 Kreikan drakhman [GRD] määräinen uudelleenasettautumiskorvaus hänen toiminnastaan keskuksen väliaikaisena toimihenkilönä ajanjakson 1.1.1997—30.6.1998 aikana.

2. [Muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen] 24 artiklan 1 kohdan ja henkilöstösääntöjen 85 artiklan nojalla peritään takaisin asettautumiskorvauksen aiheettomasti suoritettu osa, määrältään 1 213 572 [GRD].

3. Yhteisöjen toimielinten vakiintuneen käytännön mukaan näiden kahden määrän välillä suoritetaan kuittaus ja Hendrickxin tulee maksaa 305 087 [GRD:n] määräinen erotus Cedefopin pankkitilille 31.12.2000 mennessä.

4. Tämä päätös tulee voimaan 14.11.2000."

16 Cedefop väitti sen vaatimuksensa tueksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaisi, että kanteesta ei ole tarpeen lausua, että Paraskevaïdisin 23.12.1999 päivätystä kirjeestä kävi ilmi, että kantajan oikeutta uudelleenasettautumiskorvaukseen ei ollut koskaan kiistetty, vaan päinvastoin tämän oikeuden olemassaolo oli vahvistettu kantajalle. Cedefopin mukaan kantajan kanne oli jäänyt vaille kohdetta.

17 Hendrickx katsoi, että hänellä oli yhä intressi jatkaa menettelyä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Hän väitti, että 14.11.2000 tehdyllä päätöksellä

oli osittain korvattu riidanalainen päätös. Tämän seurauksena 14.11.2000 tehty päätös oli kantajan mukaan uusi seikka, jonka perusteella hänellä oli oikeus mukauttaa vaatimuksiaan ja perusteitaan. Näin ollen Hendrickx on vaatinut, että vaatimus siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaisi, että kanteesta ei ole tarpeen lausua, on hylättävä ja hänelle on annettava lupa mukauttaa vaatimuksiaan ja perusteitaan.

Valituksenalainen määräys

18 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisessa määräyksessään todennut, että Hendrickxin kanteesta ei ollut tarpeen lausua.

19 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin perusteli tätä päätöstä valituksenalaisen määräyksen 44—48 kohdassa seuraavasti:

"44 On totta, että hyvän oikeudenkäytön ja prosessiekonomian vaatimusten nojalla vaatimukset, jotka on esitetty alun perin sen päätöksen osalta, joka on oikeudenkäynnin aikana korvattu toisella päätöksellä, jolla on sama kohde, voidaan katsoa esitetyiksi korvaavan päätöksen osalta, koska viimeksi mainittua on pidettävä uutena seikkana, jonka johdosta kantaja voi mukauttaa vaatimuksiaan ja kanneperusteitaan (ks. muun muassa asia 14/81, Alpha Steel v. komissio, tuomio 3.3.1982, Kok. 1982, s. 749, 8 kohta ja asia 103/85, Stahlwerke Peine-Salzgitter v. komissio, tuomio 14.7.1988, Kok. 1988, s. 4131, 11 kohta).

45 Kantajan kanteen kohteena on kuitenkin sen Cedefopin implisiittisen päätöksen kumoaminen, jolla kantajalta on evätty uudelleenasettautumiskorvaus hänen siirryttyään takaisin Brysseliin.

46 Kantajalle suoritettiin 14.11.2000 tehdyllä päätöksellä nimenomaan tuo korvaus. Tuon päätöksen sanamuodon mukaan 'Hendrickxille maksetaan — — 908 485 [GRD:n] määräinen uudelleenasettautumiskorvaus hänen toiminnastaan keskuksen väliaikaisena toimihenkilönä ajanjakson 1.1.1997—30.6.1998 aikana'.

47 Tähän päätelmään ei vaikuta se seikka, että Cedefop on samanaikaisesti päättänyt periä aiheettomasti suoritettuna takaisin osan siitä korvauksesta, joka kantajalle maksettiin tämän asettautuessa Thessalonikiin.

48 Nyt käsiteltävänä oleva kanne on näin ollen 14.11.2000 tehty päätös huomioon ottaen jäänyt vaille kohdetta."

Valitus

20 Hendrickx vaatii valituksessaan, jonka tueksi hän esittää kaksi valitusperustetta, että yhteisöjen tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen määräyksen ja antaa asiassa uuden, seuraavansisältöisen ratkaisun:

— ensisijaisesti antaa hänelle luvan mukauttaa perusteitaan ja vaatimuksiaan

— toissijaisesti toteaa, että Cedefopin johtajan 14.11.2000 tekemän päätöksen teki viranomainen, joka ei ollut siihen toimivaltainen; tämän johdosta kumoaa tämän päätöksen sekä Cedefopin implisiittisen päätöksen, jolla on hylätty hänen vaatimuksensa kahden kuukauden peruspalkkaa vastaavan uudelleenasettautumiskorvauksen maksamisesta, ja

— velvoittaa Cedefopin maksamaan hänelle 361 292 BEF:n suuruisen määrän 7 prosentin vuotuisine korkoineen 22.7.1999 lukien

— velvoittaa Cedefopin korvaamaan oikeudenkäyntikulut molemmissa oikeusasteissa.

21 Cedefop vaatii, että valitus hylätään ja valittaja velvoitetaan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Valitusperuste, joka koskee sitä, että Hendrickxille ei ole annettu lupaa mukauttaa perusteitaan ja vaatimuksiaan 14.11.2000 tehdyn päätöksen johdosta

Asianosaisten lausumat

22 Hendrickx väittää toisessa valitusperusteessaan, jota on syytä tutkia ensin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se ei antanut hänelle lupaa mukauttaa vaatimuksiaan ja perusteitaan, eikä näin ollen

sallinut hänen saattaa yhteisöjen tuomioistuinten käsiteltäväksi hänen ja Cedefopin välistä oikeusriitaa, joka koski toisaalta sen uudelleenasettautumiskorvauksen vahvistamista, johon hänellä oli oikeus siirryttyään takaisin neuvoston palvelukseen Brysseliin, ja toisaalta sen niin sanotun aiheettomasti suoritetun asettautumiskorvauksen takaisinperimistä, joka hänelle oli maksettu hänen aloittaessaan tehtäviensä hoidon Thessalonikissa.

23 Hendrickx katsoo, että 14.11.2000 tehty päätös oli päätös, jolla vahvistettiin riidanalainen päätös. Hän viittaa tältä osin Paraskevaïdisin 23.12.1999 lähettämän viestin sisältöön. Hendrickxin mukaan tämä rohkaisi häntä tekemään valituksen siitä implisiittisestä päätöksestä, jolla hänen vaatimuksensa oli hylätty, ja esittämään valituksessaan perusteita, jotka osoittavat, että hänellä oli tilapäisesti muihin tehtäviin siirrettynä vakinaisena virkamiehenä henkilöstösääntöjen 20 artiklan, henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 5 ja 6 artiklan sekä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 24 artiklan nojalla oikeus kahden kuukauden peruspalkkaansa vastaavaa asettautumiskorvaukseen aloittaessaan tehtävässään Cedefopissa sekä oikeus samaiseen korvaukseen siirtyessään takaisin Brysseliin.

24 Hendrickx katsoo, että koska hänen valitukseensa on annettu ainoastaan implisiittinen hylkäävä vastaus, hän saattoi kumoamiskanteessaan vedota ainoastaan riidanalaiseen päätökseen suoraan liittyviin perusteisiin. Hän väittää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ja yhteisöjen tuomioistuimen sen oikeuskäytännön valossa, jonka mukaan kantaja voi mukauttaa kanneperusteitaan ja vaatimuksiaan sen johdosta, että oikeudenkäynnin aikana riidanalainen päätös korvataan toisella päätöksellä, jolla on sama kohde (em. asia Alpha Steel v. komissio, tuomion 8 kohta, em. asia Stahlwerke Peine-Salzgitter v. komissio, tuomion 11 kohta ja asia T-23/96, De Persio v. komissio, tuomio 15.9.1998, Kok. H. 1998, s. I-A-483 ja s. II-1413, 32—34 kohta), että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voinut kieltää häntä mukauttamasta kanneperusteitaan ja vaatimuksiaan, eikä erityisesti siltä osin kuin niissä osoitetaan, että Cedefop ei asettautumiskorvausta ja uudelleenasettautumiskorvausta laskiessaan ottanut huomioon hänen asemaansa tilapäisesti muihin tehtäviin siirrettynä virkamiehenä.

25 Hendrickx valittaa myös, että häneltä on riistetty toisaalta oikeus kiistää Kreikassa toimessa oleviin virkamiehiin sovellettavan korjauskertoimen soveltaminen

hänen uudelleenasettautumiskorvaukseensa ja toisaalta oikeus vedota henkilöstösääntöjen liitteessä VII olevan 6 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan rikkomiseen sekä niiden periaatteiden loukkaamiseen, jotka seuraavat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-42/89, Yorck von Wartenburg vastaan parlamentti, 30.1.1990 antamasta tuomiosta (Kok. 1990, s. II-31) ja asiassa T-42/89 OP, parlamentti vastaan Yorck von Wartenburg, 4.7.1990 antamasta tuomiosta (Kok. 1990, s. II-299).

26 Cedefop kiistää Hendrickxin mainitsemalla oikeuskäytännöllä olevan merkitystä asiassa. Sen mukaan 14.11.2000 tehty päätös ei ollut korvaava päätös tuossa oikeuskäytännössä tarkoitetussa mielessä, koska sillä ei korvattu implisiittistä päätöstä uudelleenasettautumiskorvauksen myöntämistä koskevan vaatimuksen hylkäämisestä. Hendrickxille myönnettiin 14.11.2000 tehdyllä päätöksellä maksettavaksi uudelleenasettautumiskorvaus, joka oli hänen kanteensa kohteena ensimmäisessä oikeusasteessa, ja kanne on tämän johdosta jäänyt vaille kohdetta.

27 Cedefop huomauttaa, että asettautumiskorvauksen takaisinsaantia koskeva kysymys samoin kuin kysymys niiden kahden summan keskinäisestä kuittaamisesta, joita 14.11.2000 tehdyssä päätöksessä käsitellään samanaikaisesti, ovat ilmiselvästi uudelleenasettautumiskorvauksesta erillisiä kysymyksiä.

28 Cedefop toteaa, että Hendrickx ei ole tehnyt 14.11.2000 tehdystä päätöksestä henkilöstösäännön 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua valitusta. Cedefopin mukaan Hendrickx ei voi poiketa säännöstä, jonka mukaan ennen kanteen nostamista kannekelpoisesta toimesta on tehtävä mainitussa 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valitus. Mikäli valittajan sallittaisiin mukauttaa vaatimuksiaan ja perusteitaan ensimmäisessä oikeusasteessa, se merkitsisi sitä, että tämän ei tarvitsisi täyttää velvoitettaan edeltävän valituksen tekemiseen.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

29 Yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kantaja voi mukauttaa vaatimuksiaan ja kanneperusteitaan sen johdosta, että riidanalainen päätös on oikeudenkäynnin aikana korvattu toisella päätöksellä, jolla on sama kohde (ks. erityisesti em. asia Alpha Steel v. komissio, tuomion 8 kohta ja em. asia Stahlwerke Peine-Salzgitter v. komissio, tuomion 11 kohta).

30 Nyt käsiteltävänä olevassa asiassa riidanalaisella päätöksellä hylätään implisiittisesti Hendrickxin vaatimus uudelleenasettautumiskorvauksen maksamisesta, kun taas 14.11.2000 tehdyllä päätöksellä, vaikka se loppujen lopuksi johtikin asianomaisen kannalta vielä epäedullisempaan päätökseen, kuitenkin myönnetään tämän oikeus saada vaadittu korvaus. Niinpä 14.11.2000 tehdyllä nimenomaisella päätöksellä, jonka tarkoituksena oli suorittaa kuittaus toisaalta Hendrickxin hänen Thessalonikiin asettautuessaan liikaa saaman määrän ja toisaalta sen määrän välillä, johon tämä oli oikeutettu Brysseliin palaamisensa johdosta, ei voida katsoa olevan sama kohde kuin aikaisemmalla implisiittisellä hylkäävällä päätöksellä.

31 Tästä seuraa, että vaatimusten ja perusteiden mukauttaminen ensimmäisessä oikeusasteessa ei ollut sallittua. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen valituksenalaisen määräyksen 43—49 kohdassa perustellusti päättänyt olla antamatta valittajalle lupaa mukauttaa vaatimuksiaan ja perusteitaan.

32 Näissä olosuhteissa nyt kyseessä oleva valitusperuste on hylättävä perusteettomana.

Valitusperuste, joka koskee Cedefopin johtajan toimivallan puuttumista

Asianosaisten lausumat

33 Hendrickx väittää, että Cedefopin johtajan 14.11.2000 tekemä päätös on mitätön, koska sen on tehnyt viranomainen, jolla ei ollut siihen toimivaltaa.

34 Hendrickx täsmentää tältä osin yksityiskohtaisesti Cedefopin nimittävällä viranomaisella / sopimuksen tekemiseen oikeutetulla viranomaisella (jäljempänä nimittävä viranomainen / sopimuksen tekemiseen oikeutettu viranomainen) olevan toimivallan jakoa. Hän väittää, että nimittävän viranomaisen/sopimuksen tekemiseen oikeutetun viranomaisen toimivaltuudet henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitun valituksen osalta olivat siirtyneet valituslautakunnalle, ja tämä oli näin ollen ainoa viranomainen, jolla oli toimivalta lausua hänen 18.2.2000 esittämänsä valituksen aiheellisuudesta. Henkilöstökomitean puheenjohtaja oli kuitenkin ilmoittanut hänelle 15.9.2000 päivätyllä kirjeellä, että valituslautakunta ei tuohon päivään mennessä ollut tietoinen mainitusta kirjeestä.

35 Cedefop katsoo, että tämä valitusperuste on jätettävä tutkimatta, koska Hendrickxillä ei ole oikeussuojan tarvetta, koska 14.11.2000 tehdyllä päätöksellä on hyväksytty tämän vaatimus kokonaisuudessaan.

36 Cedefop katsoo joka tapauksessa, että ensimmäinen valitusperuste on perusteeton, koska Cedefopin johtaja oli viranomainen, jolla oli toimivalta tehdä 14.11.2000 tehty päätös.

Yhteisöjen tuomioistuimen arviointi asiasta

37 Jos asianosaisella olisi oikeus esittää ensi kertaa vasta yhteisöjen tuomioistuimessa vaatimuksilleen perusteita, joihin hän ei ole ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vedonnut, asianosaisella olisi oikeus laajentaa yhteisöjen tuomioistuimessa, jonka toimivalta muutoksenhakuasioissa on rajoitettu, kannettaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käsiteltyyn asiaan nähden. Yhteisöjen tuomioistuin on valitusasioissa toimivaltainen tutkimaan ainoastaan arvioinnit, jotka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt sille esitetyistä perusteista (ks. muun muassa asia C-136/92 P, komissio v. Brazzelli Lualdi ym., tuomio 1.6.1994, Kok. 1994, s. I-1981, 59 kohta; asia C-422/97 P, Sateba v. komissio, määräys 17.7.1998, Kok. 1998, s. I-4913, 30 kohta; asia C-437/98 P, Infrisa v. komissio, määräys 14.10.1999, Kok. 1999, s. I-7145, 28 ja 29 kohta sekä asia C-274/00 P, Simon v. komissio, tuomio 27.6.2002, Kok. 2002, s. I-5999, 39 kohta).

38 Asiakirja-aineistosta käy ilmi, että Hendrickx ei ole ensimmäisessä oikeusasteessa koskaan vedonnut siihen, että Cedefopin johtajalla ei olisi ollut toimivaltaa tehdä 14.11.2000 tehtyä päätöstä. Näin ollen tämä valitusperuste on jätettävä tutkimatta.

39 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että valitus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

40 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan muutoksenhakumenettelyyn 118 artiklan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska Cedefop on vaatinut, että Hendrickx velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska Hendrickx on hävinnyt muutoksenhakuasiansa, tämä on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Valitus hylätään.**

2) **Hendrickx velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Puissochet Gulmann Macken

Colneric Cunha Rodrigues

Julistettiin Luxemburgissa 10 päivänä huhtikuuta 2003.

R. Grass

kirjaaja

J.-P. Puissochet

kuudennen jaoston puheenjohtaja